

ВТОРО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Първо заседание

Петък, 1 февруари 1957 г.

(Открито в 15 ч.)

В 15 ч. в заседателната зала влизат членовете на Министерския съвет начело с председателя на Министерския съвет д-р. Антон Югов, посрещнати от народните представители със ставане и продължителни ръкопляскания.

Председателстващ Николай Георгиев: (Звъни) Другарки и другари народни представители! В залата присъствуват необходимият брой народни представители, който се изисква от Конституцията, за да може Народното събрание да заседава.

Откривам заседанието на Народното събрание, свикано на седма редовна сесия от Президиума на Народното събрание с указ № 39 от 19 януари 1957 г.

Обявявам седмата редовна сесия на Второ Народно събрание за открита.

Другарки и другари народни представители! В Бюрото на Народното събрание са постъпили следните законопроекти и предложения:

Законопроект за сливане и преименуване на някои министерства и ведомства.

Предложение на председателя на Министерския съвет за промени в състава на правителството.

Законопроект за изменение и допълнение на Закона за държавния арбитраж.

Предложение за избиране член на Президиума на Народното събрание.

Законопроект за одобряване на Указа за опрощаване на задължения и за реда за събиране на банковите вземания.

Предложение за избиране на съдии за Върховния съд на Републиката и

Законопроект за бюджета на Народна република България за 1957 г.

Бюрото предлага горните законопроекти и предложения да бъдат включени в дневния ред на настоящата сесия на Народното събрание и да бъдат разгледани по реда, по който ги прочетох.

Има ли предложение за изменение и допълнение на дневния ред, който Бюрото предлага? — Няма.

Моля другарите народни представители, които са съгласни с предложения от Бюрото дневен ред, да гласуват. Мнозинство, приема се.

Пристъпваме към точка първа от дневния ред:

Разглеждане на законопроекта за сливане и преименуване на някои министерства и ведомства.

В съгласие с Правилника за вътрешния ред на Народното събрание Бюрото счита, че не е необходимо да се четат мотивите и текстът на законопроекта.

Има ли друго предложение? — Няма.

(Съгласно чл. 28 от Правилника за вътрешния ред на Второ народно събрание поместват се мотивите и законопроектът, както са внесени за разглеждане:

МОТИВИ

към законопроекта за сливане и преименуване на някои министерства и ведомства

Другарки и другари народни представители! По решение на правителството на Народна република България внасям в Народното събрание за разглеждане и гласуване законопроекта за сливане и преименуване на някои министерства и ведомства.

В периода на 12-годишното управление на нашата народнодемократична власт израснаха и придобиха значителен опит държавните, стопанските и партийните кадри. Това дава възможност, като се изхожда от необходимостта да се извърши значително поевтиняване и опростяване на административно-управленческия апарат, да се обединят някои министерства и ведомства, които имат сродна дейност. Обединяването на тези министерства и ведомства ще създаде по-стройна, по-стегната и по-опростена организация на държавното управление. С предлаганата реорганизация ще

се премахнат излишните междинни и многостепенни звена в апарата на посочените министерства и ведомства, ще се създаде възможност за най-рационално разпределение и използване на наличните кадри, за по-нататъшно подобряване на ръководството и организацията на работата им. Тази реорганизация ще помогне за подобрене на планирането, снабдяването и отчетността на съответните сектори на народното стопанство и за по-пълното използване на производствените възможности на предприятията.

С предлаганата реорганизация ще се повиши ролята и отговорността на ръководствата на министерствата, ведомствата и изпълкомите на народните съвети, на управленията, предприятията и местните служби в ръководството на народното стопанство и в обслужване на гражданите. Това от своя страна ще съдейства за отстраняването на елементите на ненужната централизация в държавното управление, за отстраняването на канцеларско-бюрократичните методи на работа, ще съдейства за по-голяма оперативност в решаване на въпросите, свързани с работата и ръководството на народното стопанство, за по-широко разгръщане на творческите инициативи на работническите колективи и използване на техния опит. Отстраняването на елементите на ненужна централизация, при строгото спазване на изпитания в партийното и държавното ръководство ленински принцип на демократичния централизъм, ще доведе до още по-голямо подобряване на ръководството на нашето планово социалистическо стопанство, ще укрепи държавната дисциплина и засили отговорността на органите на държавното управление.

Като имате предвид тези съображения, моля, другарки и другари народни представители, да гласувате предложения законопроект.

Председател на Министерския съвет: А. Югов

ЗАКОНОПРОЕКТ

за сливане и преименуване на някои министерства
и ведомства

1. Сливат се и се преименуват следните министерства и ведомства:

а) Министерството на външната търговия и Министерството на вътрешната търговия се сливат в едно министерство под наименование Министерство на търговията;

б) Министерството на народната просвета и Министерството на културата се сливат в едно министерство под наименование Министерство на просветата и културата;

в) Министерството на транспорта и Министерството на пощите, телеграфите и телефоните се сливат в едно министерство под наименование Министерство на транспорта и съобщенията;

г) Министерството на строежите и Министерството на строителните материали и горската промишленост се сливат в едно министерство под наименование Министерство на строежите и строителните материали;

д) Министерството на финансите и Комисията за държавен контрол се сливат в едно министерство под наименование Министерство на финансите и държавния контрол. Българската народна банка преминава в непосредствено подчинение на Министерството на финансите и държавния контрол;

е) Главното управление на пътищата при Министерския съвет и Управлението на автомобилния транспорт при Министерството на транспорта заедно със Съюза на обществения автомобилен транспорт — СОАТ — преминават към Министерството на комуналното стопанство и благоустройството, което се преименува на Министерство на комуналното стопанство и пътищата.

Местната промишленост се прехвърля от Министерството на комуналното стопанство и благоустройството към Министерството на леката промишленост;

ж) Управлението на горското стопанство при Министерския съвет преминава към Министерството на земеделието, което се преименува на Министерство на земеделието и горите;

з) Управление „Водно стопанство“ при Министерството на земеделието преминава към Министерството на електрификацията, което се преименува на Министерство на електрификацията и мелиорациите;

и) при Министерството на народното здраве и социалните грижи се създава Управление за обществено осигуряване и Инспекция по охраната на труда;

к) Институтът за рационализация — ИНРА, заедно с Комитета по стандартизация преминават към Държавната планова комисия.

2. Министерският съвет утвърждава новата структура на обединените министерства, като определя и кои служби, предприятия и институти преминават към тях в зависимост от характера на дейността им.

3. Изменя се чл. 2 от Устава на Българската народна банка, както следва: „Българската народна банка е подчинена непосредствено на Министерството на финансите и държавния контрол.“

В Закона за автомобилния транспорт навсякъде думите „Министерство на транспорта“ и „Министъра на транспорта“ се заменят с думите: „Министерството на комуналното стопанство и пътищата“ и „Министъра на комуналното стопанство и пътищата“.

Работата по общественото осигуряване и по охраната на труда до поемането ѝ от Министерството на народното здраве и социалните грижи се извършва от профсъюзите по досегашния ред.

4. Настоящият закон отменява и изменява всички законоположения и разпоредби, които му противоречат.)

За изказване по законопроекта давам думата на председателя на Министерския съвет др. Антон Югов.

Председател на Министерския съвет Антон Югов: (От трибуната. Посрещнат с ръкопляскания)

Другари и другарки народни представители! В продължение на 12 години нашата страна в условията на народнодемократичното управление постигна големи успехи в своето политическо, икономическо и културно развитие. Известно е, че след победата на Деветосептемврийското народно въоръжено въстание ние постепенно разрушихме старата буржоазна държавна машина и върху нейните развалини трудовете се у нас, обединени в Отечествения фронт и под ръководството на Българската комунистическа партия, изградиха своя народнодемократична държава, държава на работниците, селяните и народната интелигенция, която успешно изпълнява функциите на пролетарската диктатура.

Създаването и укрепването на народната власт, на нейните органи както в центъра, така и по места, излизането на ръководно място в държавния апарат на нови, излезли из недра на народа и верни на социалистическото дело млади кадри беше едно от главните условия за успешното решаване на социалистическото преустройство на страната.

Най-добро доказателство за силата и жизнеспособността на нашата народнодемократична държава и народнодемократичен строй са успехите на трудовете се във всички области на обществения, стопанския и културния живот. Темповете, с които се развива нашето народно стопанство, бяха непознати за стара буржоазна България. За къс период от време, в братска дружба и сътрудничество със Съветския съюз и другите социалистически страни, обликът на нашата страна коренно се измени. Бързо се индустриализира страната, създадоха се нови промишлени отрасли, разгръща се широко строителство. Съществено се измени съотношението между промишлената продукция и производството на селското стопанство. Фактът, че в икономиката на на-

шата страна промишлената продукция вече заема близо 70 процента, а продукцията на селското стопанство около 30 процента сам по себе си показва бурния подем в развитието на народното стопанство.

В селското стопанство в основни линии е завършено социалистическото преустройство. Успехите, достигнати в областта на селското стопанство, загвърдяват окончателно в селяните убеждението, че колективното стопанство има неоспорими предимства пред частното стопанство, че пътят на кооперативното стопанство е единственият правилен път към по-заможен и щастлив живот за нашите селски стопани.

Непрестанно растат и се развиват просветата, образованието, изкуствата, науката — нашата социалистическа култура.

На основата на тези успехи в индустриализацията на страната, в социалистическото преустройство на селското стопанство партията и правителството проведеха редица мероприятия за подобряване на материалното и културното положение на трудещите се. Изхождайки от решенията на Априлския пленум, правителството и Централният комитет на Българската комунистическа партия обсъдиха и решиха редица важни въпроси, свързани с развитието на промишлеността, с развитието на селското стопанство и с по-нататъшното подобряване живота на трудещите се. Тези решения на партията и правителството бяха посрещнати с пълно одобрение и възторг от народа, което още веднаж потвърди правилността на политиката на партията и правителството, на техните дълбоки връзки с народа, на единството на партията и правителството с трудещите се от градове и села. Именно в това се корени силата и непобедимостта на нашия народнодемократичен строй. И никакви опити на враговете на социализма, никакви клевети и измислици не са в състояние да замъглят тези успехи, да отслабят тази сила, да отклонят нашия народ от избрания от самия него път на социалистическо развитие.

Другари народни представители! В условията на народнодемократичния строй, в който средствата за производство са общонародни, общодържавна собственост, ролята на държавата, на държавния апарат — министерства, ведомства, народни съвети и др., е извънредно голяма. Тази роля е особено голяма и важна в преходния период, в периода, когато се създава и утвърждава социалистическата база и надстройка, когато, ликвидирайки класата на експлоататорите, диктатурата на пролетариата се бори за установяване на пълно господство на социалистическия обществен строй във всички области на живота. В нашата страна днес банките, предприятията, цялата промишленост и търговия, подземните и надземните богатства

не са в ръцете на банкерите, капиталистите и търговците, а в ръцете на народа. Начело на предприятията стоят не вчерашните капиталисти и индустриалци, не вчерашните тунеядци, а ръководители, излезли из средата на народа. Държавните и стопанските ръководители, опирайки се на трудещите се, при най-активното тяхно участие и поддръжка, под ръководството на партията осигуряват днес общественото, стопанското и културното развитие на Народна република България.

Не е нужно да се убеждаваме колко важно за нас, за партията и правителството е да подобряваме постоянно организацията на държавата, да укрепваме държавния апарат, да се укрепва държавното и стопанското ръководство, да се доближава то все повече до живота, до предприятията, до обектите и службите, да стане още по-оперативно и делово при придвижването и решаването на въпросите на целия наш държавен, стопански и културен живот.

Разбира се, държавният апарат не е нещо веднаж завинаги дадено, неизменно. Както вече се каза, организацията на нашата държава е призвана да съдейства за правилното осъществяване на социалистическото строителство. През годините на народната власт партията и правителството, ръководейки се от преобразованията, които се извършиха и се извършват в икономиката и културата на страната, от задачите, които се поставят през един или друг период от нашето развитие, непрестанно са подобрявали и усъвършенствували държавния апарат.

Ние трябва със задоволство да констатираме, че в борбата с трудностите на нашето социалистическо развитие, в борбата срещу слабостите и недостатъците в работата в нашата страна израснаха хиляди нови държавни и партийни кадри, които натрупаха опит, кадри, които с умение вече ръководят различните области на обществения, стопанския и културния живот. За тяхната подготовка и повишаване на квалификацията им партията и правителството отделят голямо внимание, полагат непрестанни грижи. За тази цел в страната бяха създадени много школи, организирани бяха различни курсове. Във висшите учебни заведения имат най-широк достъп синовете и дъщерите на работниците, трудещите се селяни и народната интелигенция. Само през периода на народнодемократичната власт повече от 40 000 младежи завършиха висшите учебни заведения, които навлязоха във всички отрасли на народното стопанство.

Изхождайки от тези именно обстоятелства и от новите задачи, които се поставят пред народното стопанство, ние смятаме, че е необходимо да се извършат някои изменения в структурата както на Министерския съвет, така и на ми-

нистерствата и ведомствата, с оглед държавният апарат да се направи още по-гъвкав, да може той по-оперативно да осъществява ръководството на държавното управление и на народното стопанство. Както е известно, в това отношение, по решение на партията и правителството, през 1955 година се направиха някои преобразования и се съкратиха около 20 процента от държавните служители. В последно време значително се разшириха правата на министрите и ръководителите на ведомствата, подобри се работата на Министерския съвет, внесоха се някои съществени изменения в планирането и др. Сега се обсъжда въпросът за разширяване правата и подобряване работата на народните съвети, на управленията и предприятията, придържайки се строго към принципа на демократическия централизъм. Проведените в това отношение мероприятия обаче ние смятаме за недостатъчни.

За първия период, когато нашите кадри бяха неопитни, когато се учеха да управляват и не притежаваха необходимото умение на държавни и стопански ръководители, създаването и съществуването на по-голям брой министерства и ведомства беше оправдано. Сега обаче, когато ние имаме такива големи успехи в държавното строителство и ръководството на народното стопанство, когато кадрите значително израснаха, натрупаха опит и умение, ние смятаме, че съществуването на толкова министерства и ведомства при мащабите на нашата страна не е оправдано. Понататъшното съществуване на такъв брой министерства и ведомства с излишни, повтарящи се звена, в известна степен може да се яви като пречка за по-бързото и успешно решаване на задачите в социалистическото развитие на страната, като пречка за намаляване на държавния апарат, за подобряване на държавното и стопанското ръководство.

С въпроса за реорганизацията на някои министерства и ведомства, както е известно, през м. януари т. г. се занима Пленумът на Централния комитет на партията и излезе със съответно решение, което беше публикувано.

Министерският съвет също така обстойно обсъди въпроса и предлага на Народното събрание да разгледа и да утвърди внесенния законопроект за сливане и преименуване на някои министерства и ведомства, в който се съдържат следните предложения:

1. Министерството на транспорта и Министерството на пощите, телеграфите и телефоните да се обединят в едно министерство с наименование — Министерство на транспорта и съобщенията.

Между тези две министерства има много общо, в много отношения тяхната дейност е сродна, близка. Известно е например, че Министерството на пощите, телеграфите и

телефоните бе създадено в края на 1947 г. Дотогава неговата дейност се изпълняваше от Главната дирекция на пощите, телеграфите и телефоните при Министерството на железниците, пощите, телеграфите и телефоните. Вярно е, че по-късно към Министерството на пощите, телеграфите и телефоните преминаха и някои други дейности, като разпространението на печата, радиоразпръскването и др., които разшириха дейността на министерството. Но независимо от това общият обем на работата на Министерството на пощите, телеграфите и телефоните по същество и сложност не е по-голям от този на работата на някои управления от Министерството на транспорта, като например на Управлението на железниците.

Вярно е и това, че значително се разшири работата и на Министерството на транспорта, разшириха се задачите му, порасна отговорността.

Но едновременно с това и в едното, и в другото министерства израснаха добри, способни кадри, които могат с успех да изпълняват възложените им задачи. Изхождайки от това, ние смятаме, че обединяването на двете министерства ще бъде полезно, ще спомогне за опростяване на работата, за координиране на общите въпроси и за по-доброто обслужване на народното стопанство и на гражданите.

Ние смятаме, че при нашите условия и мащаби не е нужно да има две отделни министерства — Министерство на транспорта и Министерство на пощите, телеграфите и телефоните.

2. Министерството на строежите и Министерството на строителните материали и горската промишленост да се обединят в едно министерство с наименование — Министерство на строежите и строителните материали.

Нашият опит показва, че строителната дейност на Министерството на строежите е тясно свързана с дейността на производството на строителни материали, които ние съзнателно обединихме в едно министерство. Решаването на такава важна задача като превръщането на нашето строителство в индустриално строителство не е възможно да стане, ако не се обединят предприятията за производство на строителни материали, ако не се отдели нужното внимание на правилното решаване на редица проблеми, свързани с това производство. При сегашния обем обаче на производствената и строителната дейност, която и за едното, и за другото министерство е сравнително малка, ние смятаме, че двете министерства могат да се обединят и да се поставят под единно ръководство.

Както е известно, по плана за 1957 г. Министерството на строежите има да извършва строително-монтажна рабо-

та на обща стойност 815 мил. лева, в която работа ще бъдат ангажирани към 22 000 работници и служители. С обединяването на двете министерства новото министерство ще има общ обем на промишлена и стопанска дейност за около 3 милиарда лева по текущи цени и около 92 хиляди работници. Обединяването на двете министерства ще даде възможност по-добре да се използва опитът на специалистите и да се води по-резултатна борба за производство на качествени строителни материали и за качествено строителство.

3. Министерството на културата и Министерството на народната просвета да се обединят в едно министерство с наименование — Министерство на просветата и културата.

Въпросите на основното, средното и висшето образование, въпросите за подготовката на кадри, за методите на обучение, за възпитанието на младежта ние смятаме, че са неразривно свързани и че ще бъде по-правилно и по-целесъобразно да се обединят под едно ръководство. Наложително е при това да се постави под единно организационно и методично ръководство и нашето професионално образование, за да се създадат условия за по-добра подготовка на необходимите за народното стопанство кадри.

Правилно ще бъде в системата на това министерство да се включат техникумите и училищата за трудови резерви с изключение на онези, които поради особеностите си характер трябва да останат към съответните министерства.

По такъв начин новото обединено министерство, което ние предлагаме, както вече се каза, да се наименува Министерство на просветата и културата, ще има три главни направления в своята дейност — висшето образование, основното, средното и професионалното образование и изкуствата.

4. Министерството на финансите и Комисията за държавен контрол да се обединят в едно министерство с наименование — Министерство на финансите и държавния контрол. Българската народна банка, като автономно учреждение, да се постави под ръководството на Министерството на финансите и държавния контрол.

Обединяването на Министерството на финансите и Комисията за държавен контрол ние смятаме, че при нашите условия е напълно възможно. Двете ведомства имат много обща дейност, особено що се касае до контрола на финансовата и материалната отчетност и до подобряване работата на държавния апарат. Министерството на финансите има например финансово-ревизионно управление, което наброява 80 души. То извършва сродна дейност със съответните служби на Комисията за държавен контрол. В много

свои дейности тези контролни органи се повтарят. При това такива контролни органи има и в самите министерства.

Ние смятаме, че с обединяването ще се създаде по-голяма възможност за координиране на работата по контрола на финансовата и материалната отчетност и за подобряване работата на държавния апарат, ще се използват кадрите по-пълно и по-целесъобразно, ще се премахнат излишните звена и ще се намали чувствително персонала.

Сливането на Министерството на финансите и Комисията за държавен контрол не означава, че ние се отказваме от тези функции и задачи, които правителството и партията възлагат на държавния контрол. Тези функции и задачи следва да се запазят. За нас е ясно, че държавният контрол за дълго още ще бъде необходим като средство за отстраняване на слабостите на държавните и стопанските органи и за укрепване на държавната и стопанската дисциплина. Но за изпълнението на тези функции и за проверките, които следва да се извършват по линията на изпълнението, на правителствените решения, не е необходимо да съществуват две самостоятелни ведомства.

Дейността на Българската народна банка е тясно свързана с дейността на Министерството на финансите, поради което правилно ще бъде Българската народна банка да се постави на пряко подчинение на Министерството на финансите и държавния контрол.

5. Министерството на външната търговия и Министерството на вътрешната търговия да се обединят в едно министерство с наименование — Министерство на търговията.

Ние смятаме, че обединяването на двете министерства под едно ръководство ще спомогне за по-правилното решаване на редица въпроси, които са свързани с нашата външна и вътрешна търговия. Вярно е това, че дейностите на Министерството на външната търговия и на Министерството на вътрешната търговия в своята основна част са различни. Но в тези дейности има много общо, сродно и близко. Сродни и близки са не само дейностите, свързани с изкупуването на редица селскостопански произведения у нас, но и с вноса и износа на редица стоки, особено по вноса и износа на стоките за широко потребление. Близка и тясно свързана е дейността им и по отношение на снабдяването както с материалите и суровините, които се произвеждат у нас, така и с материалите и суровините, които се внасят отвън.

При нашите условия ние смятаме, че е напълно възможно да се създаде едно Министерство на търговията под единно ръководство с две основни дейности — външна търговия и вътрешна търговия.

За да се види какъв голям апарат сега е заангажиран в тези две министерства, достатъчно е да се каже, че те имат 18 държавни предприятия и стопански управления, шест бюджетни управления и 27 самостоятелни отдела, много от които се повтарят, като например отделите „Промислени стоки“, „Плодове и зеленчуци“, „Цени“ и др. Съществуват паралелно планови, кадрови, финансово-счетоводни и редица други отдели и служби. С обединяването на двете министерства много от тези отдели и служби ще се слоят или отпаднат.

При това трябва да се има предвид, че някои дейности от Министерството на вътрешната търговия бяха иззети. От него например отпадна хлебопроизводството, производството на конфекцията. По-голямата част от стокооборота на дребно се изпълнява от народните съвети и Централния кооперативен съюз. Така например за 1956 г. предприятията към народните съвети са реализирали 3 798 000 000 лева от стокооборота на дребно, а предприятията, пряко подчинени на министерството — 1 932 000 000 лева, без общественото хранене. По плана за 1957 г. стокооборотът на Министерството на вътрешната търговия, включително общественото хранене, възлиза на 8 265 000 000 лева, от които по-голямата част ще реализират предприятията на народните съвети. Известно е също така, че дейността на Централния кооперативен съюз заема една значителна част, близо половината, от стокооборота и общественото хранене.

От тези данни се вижда, че по-голямата част от търговската дейност се изпълнява от предприятията, пряко подчинени на народните съвети, и от Централния кооперативен съюз. Както казах, подготвя се проект за разширение правата на народните съвети, с което тази дейност на народните съвети ще нарастне още повече.

При това положение ние смятаме, че ще бъде неоправдано да съществуват две отделни министерства. Обединяването на двете министерства ще улесни значително дейността и на „Балкантурист“ и въобще по-доброто стопанисване на заведенията за обществено хранене, които, както знаете, все още не са в добро състояние.

6. Ние смятаме, че трябва да се извърши известна реорганизация и в Министерството на комуналното стопанство и благоустройството. Към Министерството на комуналното стопанство и благоустройството предлагаме да се прехвърлят Главното управление на пътищата при Министерския съвет, Управлението на автомобилния транспорт при Министерството на транспорта, включително СОАТ, като Министерството се преименува в Министерство на комуналното стопанство, благоустройството и пътищата. Местната промишленост да се прехвърли от Министерството на комунал-

ното стопанство и благоустройството към Министерството на леката промишленост.

Нашият опит показва, че дейността на Управлението на пътищата е тясно свързана с работата на народните съвети по изграждането и поддържането на местните и държавните пътища, по мобилизирането на инициативата и участието на населението в поддържането и строителството на пътищата и за по-пълното и по-добро използване на техниката. Не случайно например в продължение на много години пътищата бяха към Министерството на благоустройството. В това отношение у нас са създадени някои хубави традиции, които, съобразени със сегашните нужди и условия, могат да дадат още по-добри резултати. Правилно ще бъде според нас към това министерство да се прехвърли и Управлението по автотранспорта и СОАТ, тъй като развитието на автотранспорта е тясно свързано с развитието на пътищата. При това по-голямата част от автотранспорта и сега е към съответните народни съвети, така нареченият комунален транспорт.

Обединяването на тези дейности и поставянето им под единно ръководство ще доведе до премахване на сега съществуващите няколко проектантски организации, до по-добро използване на пътната мрежа и нейното поддържане. Това ще доведе до реализиране на значителни икономии.

Изхождайки от тези съображения, ние смятаме, че е правилно Управлението на пътищата, Управление „Автотранспорт“ и СОАТ да преминат към Министерството на комуналното стопанство и благоустройството. Това ще даде възможност на новото министерство да съсредоточи главно усилията си в областта на комуналната дейност, благоустрояването, битовото и културното строителство, пътищата и автотранспорта.

Считаме за правилно местната промишленост, която сега е към Министерството на комуналното стопанство и благоустройството, да се прехвърли към Министерството на леката промишленост. Министерството на леката промишленост ще осигури по-добро ръководство, като се има предвид, че то разполага с по-опитни технически кадри и може да даде по-компетентно техническо и методологическо ръководство на местната промишленост.

7. Управлението на горското стопанство при Министерския съвет да се слее с Министерството на земеделието, като министерството се преименува на Министерство на земеделието и горите.

Горското стопанство у нас дълги години беше под ръководството на Министерството на земеделието. Както е из-

вестно, у нас горското стопанство заема повече от една трета от територията на страната. В дейността на двете ведомства съществуват много общи въпроси, които следва да се координират. Такива са въпросите за пасбищата, борбата с ерозията, залесяването на водосборните райони, планищата, въпросът за облагородяването на слабо производителните земи, създаването на ползащитни пояси, стопанисване на горите, предоставяни за ползуване от ТКЗС, развитие на говедовъдството, овцевъдството, козевъдството, пасбищното свиневъдство и др. Обща задача също така и на двете ведомства е борбата с болестите и неприятелите на горите и земеделските култури, уточняването и правилното използване на горския и поземления фонд.

Обединяването на тези две ведомства, особено при сегашните насоки на развитие на нашето земеделско стопанство и по-специално на животновъдството, ние смятаме, че ще бъде от голяма полза за развитието на народното стопанство.

8. Управление „Водно стопанство“ да премине от Министерството на земеделието към Министерството на електрификацията и министерството да се преименува на Министерство на електрификацията и мелиорациите.

Нашият опит показва, че е трудно да се отдели хидротехническото строителство от мелиоративното. Мелиоративната дейност е най-тясно свързана с правилното използване на водоизточниците за производство на електрическа енергия и за напояване. Разделянето на тези две дейности разпилява кадрите, отклонява Министерството на земеделието от главната му задача — да следи и помага за доброто обработване на земята и отглеждане на земеделските култури, за увеличаване на добивите от тях, за развитието на животновъдството, за укрепването и развитието на трудово-кооперативните земеделски стопанства.

Изхождайки от това, ние смятаме за правилно мелиоративната дейност да се поеме от Министерството на електрификацията, което и преди това се е занимавало с нея. Министерството на земеделието да има главната грижа за поддържането и най-целесъобразното използване на водните източници.

9. Общественото осигуряване от Централния съвет на професионалните съюзи да се прехвърли към Министерството на народното здраве и социалните грижи.

Известно е, че досега с въпросите по общественото осигуряване се занимаваха профсъюзите. Правилно ще бъде профсъюзите да се освободят от изпълнението на държавните функции по общественото осигуряване, като тази дейност се възложи на Министерството на народното здраве и социалните грижи.

Това не означава, че се ограничават правата на професионалните съюзи. Напротив, освобождавайки се от някои административни, неприсъщи на тяхната дейност функции, това ще им даде възможност да насочат повече вниманието си към обществената дейност, да упражняват обществен контрол върху самите държавни органи по изпълнението на задачите в областта на общественото осигуряване.

Това са главните съображения за прехвърлянето на общественото осигуряване от профсъюзите към Министерството на народното здраве и социалните грижи.

10. Институтът за рационализация — ИНРА, и Комитетът по стандартизация към него предлагаме да преминат към Държавната планова комисия. Отделът за мерките и измервателните уреди и окръжните му служби да преминат от ИНРА към Министерството на търговията и съответните органи на търговията към народните съвети.

Ние смятаме, че въпросите по стандартите и контролът за внедряване на рационализациите са свързани с работата на Държавната планова комисия и задачите по народностопанския план, а така също с работата на съответните министерства.

Службата по мерките и измервателните уреди дълго време е била към Министерството на търговията и смятаме, че е правилно отново да премине под негово ръководство и съответните органи към народните съвети по места.

Освен предлаганите в проектозакона структурни изменения Министерският съвет реши също да се прехвърлят някои управления от Министерския съвет към министерствата, а именно:

Управление „Редки метали“ при Министерския съвет да премине към Министерството на тежката промишленост;

Комитетът при Министерския съвет по въпросите на Българската православна църква и на религиозните култове да премине към Министерството на външните работи;

Главното управление по геодезия и картография да премине от Министерството на народната отбрана към Министерството на комуналното стопанство, благоустройството и пътищата.

Другари народни представители! Предлаганата реорганизация очевидно ще наложи да се извършат впоследствие редица преустройства както в министерствата и ведомствата, които се обединяват или сливат, така и в другите министерства и ведомства. Ще се наложи да се извърши известно обединяване на сродни дейности в отделните отрасли и да се премахнат паралелни управления, отдели и служби.

Ръководствата на министерствата и ведомствата ще трябва да прегледат най-внимателно структурата на самите

министерства, на подведомствените им учреждения и предприятия и да подготвят предложения за тяхното разумно и целесъобразно реорганизиране.

Реорганизацията на посочените министерства и ведомства, премахването на някои самостоятелни управления при Министерския съвет и тяхното преминаване към съответните министерства ще позволи да се създаде по-стегната, по-стройна и по-опростена организация на държавното управление. Няма съмнение, че това мероприятие ще даде благоприятно политическо отражение сред целия български народ.

В министерствата и ведомствата, които предлагаме да се реорганизируют, сега работят общо към 5930 души с около 62,5 мил. лева фонд работна заплата за 1956 г. В тези министерства и ведомства съществуват общи отдели и служби, които при сливането ще трябва да се обединят. Това са секретариатите при министерствата, бюрата по жалбите, плановите отдели, финансово-счетоводните отдели, отделите по труда и работната заплата, отделите по капиталното строителство, статистическите отдели, административните отдели, отделите „Кадри“, отделите по материално-техническото снабдяване и др. Само в Министерството на транспорта например през 1956 г. в тези отдели са работили 450 души, в Министерството на пощите — 153 души, в Министерството на строежите — 99 души, в Министерството на културата — 127 души, в Министерството на народната просвета — 129 души, в Министерството на финансите — 165 души и т. н., или общо във всички тези министерства и ведомства — към 2470 души с около 19 500 000 лева фонд работна заплата.

С реорганизацията постепенно този персонал ще се намали и ще се сведе до по-благоприятно съотношение в сравнение със заетата в производството работна ръка, ще се направят нови икономии на разходи за непроизводителни цели, с което ще се спомогне и за намаление себестойността на продукцията. Такава реорганизация неизбежно ще доведе и до съкращаване на редица управления и други ненужни звена в окръзите и околните.

Реорганизацията ще съдействува и за по-правилното използване на специалистите от съответните сектори на народното стопанство. Много от тези специалисти ще се изведат от многостепенните и ненужни междинни звена на управленията и ще се включат пряко в производството, в търговията, в службите при народните съвети по места, за да се укрепят и подобрят тяхната работа.

В сектора на строителството например 334 инженери и архитекти сега работят в строителните управления, обединения и други учреждения за ръководството на строител-

ството, 3107 — в проектантските организации и институти, а само 608 инженери са в самото строителство.

С обединяването на министерствата и техните сродни служби и дейности ще се създадат възможности за още по-голямо подобряване на планирането, снабдяването и отчетността в съответните сектори на народното стопанство. Като се изпратят по-квалифицирани кадри, ще се разкрият и използват по-пълно производствените възможности на предприятията, възможностите за подобряване на качеството на продукцията, за увеличаване на производителността на труда и снижение на себестойността. Това ще даде възможност да се използват по-целесъобразно и цялостно ресурсите и резервите на страната.

Реорганизацията на посочените министерства и ведомства ще съдействува за обединяването на редица сродни предприятия, строителни дейности, работилници, ще съдействува за по-бързото и по-правилно провеждане на линията на правителството и партията, за кооперирането на производствените дейности от различните сектори на нашата промишленост, с което ще се постигнат и по-големи икономии на материали, средства и труд.

Всичко това ще даде възможност да се отиде по-нататък към намаляване на ненужната централизация в ръководството, планирането, финансирането, кредитирането и отчетността на народното стопанство, ще доведе до намаляване на излишния персонал.

Другари народни представители! В решението на Централния комитет на партията се предвижда в продължение на три години да се съкрати най-малко с 30% административно-управленческият апарат. Такова намаление се смята за напълно възможно. То не само че няма да даде отрицателно отражение върху работата на държавните органи, а, напротив, ще доведе до опростяване на апарата и до подобряване на неговата работа.

Това решение на Централния комитет, което стана и решение на Министерския съвет, е предизвикало сред някои служители известна тревога. Ние сме длъжни да заявим, че причини за такава тревога няма. Преустройството на държавния апарат и съкращаването на някои излишни звена ще се извършва спокойно, постепенно, разумно. В самото решение на Централния комитет на партията и на Министерския съвет изрично се подчертава, че при провеждането на съкращенията не трябва да се допусне нито един служител да остане без работа, че съкратените служители трябва да бъдат насочвани към новосъздаваните предприятия и дейности в различните отрасли на народното стопанство. Това ще даде възможност силите и знанията на тези работници, служители и инженерно-технически кадри да се из-

ползват по-пълно и по-цялостно, със своя труд да дават по-голям принос за увеличаване на националния доход, за социалистическото развитие на нашата страна.

От трибуната на Народното събрание ние още веднаж трябва да повторим, че за правителството и партията няма по-голяма грижа от грижата за работниците и служителите, за трудещите се в нашата страна, за осигуряването им на постоянна работа, за създаването на сигурност и стабилност, което собствено е едно от важните условия за постоянното повишаване благосъстоянието на трудещите се. Тази реорганизация се прави именно с оглед на това, съкращавайки излишните разходи в областта на администрацията, да се създадат още по-големи възможности за увеличаване на материалните блага и издигане икономическата мощ на страната и благосъстоянието на народа.

Другари народни представители! Известно е, че в периода на бързото разрастване на нашата промишленост, на селското стопанство и другите сектори на народното стопанство, наред с необходимата за всяко планово социалистическо стопанство централизация, се допуснаха и елементи на ненужна централизация в ръководството, планирането, финансирането и отчетността на народното стопанство, които на настоящия етап създават някои затруднения в работата на министерствата, управленията и предприятията. Това пречи за разгръщане на творческата инициатива на работническите колективи, за най-пълното използване на опита на предприятията и на израсналите в тях и в министерствата и ведомствата кадри. Тези елементи на ненужна централизация трябва да се премахнат.

Разбира се, премахването на такава ненужна централизация, разширяването правата на министерствата, ведомствата и предприятията, правата на народните съвети съвсем не означава, че ние се отклоняваме от ленинския принцип на демократическия централизъм в ръководството на народното стопанство и на управлението на държавата. Ние сме планова страна и изграждаме планово социалистическо стопанство, успехът на което зависи най-вече от строгото прилагане на дело на изпитания в държавното и партийното ръководство принцип на демократическия централизъм, в недопускане на никакъв криворазбран либерализъм и разпуснатост. Премахването на елементите на ненужна централизация трябва да се доведе до отстраняване на някои допуснати досега слабости и грешки в това отношение и до още по-голямото укрепване на държавната дисциплина, държавното ръководство на народното стопанство на основата на принципа на демократическия централизъм.

Другари народни представители! Предлагайки тази реорганизация, ние не изхождаме от никаква преценка за ло-

ша или неудовлетворителна работа на едно или друго министерство или на тяхното ръководство. Безспорно слабости и недостатъци в нашата работа, в работата на отделните министерства е имало, има и сега. Срещу тези слабости и недостатъци ние безпощадно сме се борили и ще се борим и занапред, за да бъдат те отстранени, премахнати от пътя на нашето социалистическо развитие и по такъв начин все повече и повече да подобряваме държавното и стопанското ръководство.

Министерствата и ведомствата, които предлагаме да се реорганизируют и обединят, през време на своето съществуване не малко допринесоха за укрепване и издигане на нашата народнодемократична държава и нейната социалистическа икономика. Нуждите на живота обаче и новите задачи на по-нататъшното социалистическо развитие на нашата страна изискват държавният апарат все повече да се подобрява и усъвършенствува.

Това са въпросите по реорганизацията на някои министерства и ведомства, които Министерският съвет внася за обсъждане и решение в Народното събрание.

Ние сме убедени, че Народното събрание, след като обсъди, единодушно ще гласува за внесенния законопроект, тъй като той представлява нова стъпка напред в укрепването на нашата социалистическа държава, на нашата скъпа Народна република България. (Продължителни ръкопляскания)

Председателстващ Николай Георгиев: Давам думата на докладчика на законодателната комисия др. Ангел Генов да прочете предложението на комисията по законопроекта.

Докладчик Ангел Генов: (От трибуната) Другарки и другари народни представители! Законодателната комисия на 28 януари т. г. разгледа законопроекта за сливане и преименуване на някои министерства и ведомства и направи предложенията си по него така, както са отпечатани в раздадения ви текст.

По предложение на Централния съвет на профсъюзите законодателната комисия днес се събра отново и преразгледа законопроекта. На днешното си заседание комисията, след обсъждане предложението на профсъюзите, намери, че е правилно и ще бъде по-целесъобразно функциите по охрана на труда, които досега с успех са изпълнявани от профсъюзите, да не се прехвърлят към Министерството на народното здраве и социалните грижи едновременно с прехвърлянето на общественото осигуряване, както се предлага в законопроекта с чл. 1, буква „и“, а да си останат към профсъюзите.

С оглед на това законодателната комисия измени частично своите предложения така, както ще ви ги докладвам. (Чете)

„ПРЕДЛОЖЕНИЕ

на законодателната комисия по законопроекта за сливане и преименуване на някои министерства и ведомства

1. Второто изречение на буква „д“ от чл. 1 да се отдели в нова алинея втора към същата буква.

Съображения. Отделянето на второто изречение в самостоятелна алинея се налага за по-добра систематика и поради това, че с него се решава въпрос, отнасящ се до друг институт — до Българската народна банка, който не се влива в новото министерство, а запазва своята самостоятелност, като преминава в непосредствено подчинение на новото министерство.

2. В буква „е“ на същия чл. 1 на края думите „Министерство на комуналното стопанство и пътищата“ да се заменят с думите „Министерство на комуналното стопанство, благоустройството и пътищата“.

Съображения. Допълнението в наименованието на новото министерство се прави поради това, че благоустройството като дейност ще остане и при новата структура на министерството важна част от общите негови задачи. Поради това тази важна дейност на министерството трябва да намери място и в наименованието на министерството.

3. Буква „и“ на чл. 1 да се измени и да придобие следната редакция:

„и) осъществяването на общественото осигуряване се възлага на Министерството на народното здраве и социалните грижи.“

Съображения. Относно осъществяването на общественото осигуряване предлаганата нова редакция на буква „и“ е по-обща и по-точна. С нея се цели дейността по общественото осигуряване изцяло, включително и общественото осигуряване на членовете на Трудово-производителните кооперации, на частните занаятчии и на лицата със свободни професии, която дейност досега беше възложена на Централния съюз на трудово-производителните кооперации, да премине към Министерството на народното здраве и социалните грижи. Дейността по охраната на труда, която професионалните съюзи са поели да изпълняват, съобразно правото, дадено от Кодекса на труда, и в бъдеще ще остане при профсъюзите като дейност, тясно свързана с техните задачи.

4. В чл. 2 думите „като определя и кои служби, предприятия и институти преминават към тях“ да се заменят с думите „като определя и кои служби, предприятия и институти и кога преминават към тях“.

Съображения. С допълнението се предоставя на Министерския съвет да определи и момента, от който към новите обединени министерства ще преминат службите, предприятията и институтите.

5. Алинеи II и III на чл. 3 да се заличат.

Съображения. Алинея II е излишна, понеже има и други закони, в които трябва да се направят подобни поправки и поради това, че този въпрос е уреден общо с чл. 4 от законопроекта.

Ал. III е също така излишна, понеже с поправката на законодателната комисия по чл. 2 Министерският съвет ще определи момента, от който службите, предприятията и институтите ще преминат към новите обединени министерства и следователно в кой момент ще премине и службата по общественото осигуряване.

Председател на законодателната комисия: Борис Лозанов.“

Председател на Министерския съвет Антон Югов: Искам думата, др. председател. С предложението на законодателната комисия аз съм съгласен.

Предлагам още една добавка. Вместо да се нарича Министерство на електрификацията и мелиорациите, да се замени думата „мелиорациите“ с българските думи „водното стопанство“ и да стане Министерство на електрификацията и водното стопанство.

Обаждат се: Правилно.

Председателстващ Николай Георгиев: За изказване по законопроекта са се записали народните представители Йордан Катранджиев, Боян Георгиев и Петър Попзлатев.

Има думата народният представител Йордан Катранджиев. Тука ли е? Няма го.

Има думата народният представител др. Боян Георгиев.

Боян Георгиев: (От трибуната) Другари и другарки народни представители! Нашата народнодемократична държава е кръвно дело на българския народ, стоманен щит на народните права, мощно оръжие в ръцете на народа за изграждането на социализма.

Изграждането на народнодемократичната държава у нас първоначално представляваше процес на постепенно преустройство на буржоазната държава, на нейното приспособо-

бяване към новите задачи, които се поставяха пред народната власт.

След приемането на Димитровската конституция през месец декември 1947 г. нашата страна бързо се насочи по пътя на социализма. Това поставяше още по-сериозни задачи пред държавните служби, особено в областта на стопанството. От администратор държавата се превръщаше в непосредствен стопанин.

В този начален период на нашето социалистическо развитие се наложи да се създадат нови министерства и служби, които поемаха отделните задачи на стопанството и държавата и организираха тяхното изпълнение.

Всестранните успехи, които досега постигна нашата страна по пътя на социализма, показват, че държавната организация досега успешно е изпълнявала възлаганите ѝ задачи, че тя е действувала в интерес на народа и Родината.

Но покрай положителните резултати от създаването в процеса на социалистическото строителство организация на държавните институти и служби в тяхната дейност се проявиха и редица слабости.

С решенията на Априлския и Септемврийския пленум на Централния комитет на Българската комунистическа партия бяха отбелязани тези слабости и беше поставена задачата за тяхното отстраняване.

Разглежданият законопроект за сливане и преименуване на някои министерства и ведомства е сериозно мероприятие за подобряване работата на държавния апарат и за поевтиняване на неговата издръжка.

Една от съществените слабости на държавния апарат бе едновременното действие на паралелни държавни органи и управления, възлагането на близки по своя характер дейности върху отделно действащи органи, раздуването на административно-управленческите щатове.

Създадена бе голяма централизация, като решаването на всеки въпрос, дори когато той е от местно значение, зависеше от най-отговорни централни органи.

Бюрократизмът доби значително развитие и тормозеше работата на службите, пречеше за навременното и правилно решаване на стопанските и други въпроси.

В крайна сметка, уголеменият държавен апарат и бюрократическите методи в неговата работа струваха скъпо на държавния бюджет.

Тези слабости именно цели да премахне сегашният законопроект. С него, както е изяснено в мотивите на законопроекта, се предвижда да се обединят сродни министерства и служби, да се премахнат излишни междинни и много-

степенни звена в организацията на министерствата и службите, които се сливат. Реорганизацията на министерствата и службите ще способствува за подобряване на планирането, снабдяването и отчетността в стопанските сектори, които те ръководят и контролират, ще се осигури по-цялостното и по-свързано тяхно държавно ръководство.

С реорганизацията се намалява прекомерната централизация при решаването на конкретните въпроси, като се предоставят по-големи права на министерствата, ведомствата, изпълкомите на народните съвети, на управленията и предприятията при решаване на въпросите от тяхната дейност.

Премахват се методите на бюрократическо-канцеларско администриране на държавните стопански предприятия и дейности, като се създават условия за по-широко разгръщане на творческите инициативи на трудовите колективи.

В законопроекта правилно се предвижда сливането на двете министерства на търговията в едно министерство. Напълно уместно е създаването на единни министерства на транспорта и съобщенията, на строежите и строителните материали, както и на останалите сливания и прехвърляния на ведомства от едно в друго министерство. С това според мен правилно се решава задачата за свиване на централните държавни служби до реалните нужди на нашата държава.

Другари и другарки народни представители! Трудещите се посрещнаха със задоволство решението на Централния комитет на Българската комунистическа партия за сливане на някои министерства и за опростяване на държавния апарат. В това решение нашият народ вижда още една проява на мъдрата политика на Българската комунистическа партия за отстраняване на съществуващите слабости и за укрепване на нашия народнодемократически строй.

Сплотени здраво под развято то знаме на Отечествения фронт, под мъдрото ръководство на Българската комунистическа партия, работници, селяни и народни интелегенти, комунисти, сдружени земеделци и безпартийни — всички честни българи уверено вървим напред по пътя на социализма, под братската закрила на могъщия лагер на социализма и мира начело с великия Съветски съюз. От този път никой и никога не може и няма да ни отклони.

От името на избирателите от моя район аз заявявам, че одобрявам законопроекта и ще гласувам за неговото приемане. (Ръкопляскания)

Председателстващ Николай Георгиев: Има думата народният представител др. Петър Попзлатев.

Петър Понзлатев: (От трибуната) Другари и другарки народни представители! Разглежданият законопроект предлага сливане и преименуване на някои министерства и ведомства. Председателят на Министерския съвет др. Антон Югов изложи подробно пред Народното събрание съображенията, които правителството е имало при изготвянето на законопроекта. Аз ще се спра, и то, разбира се, съвършено накратко, само на общите съображения. Те според мен са две.

Първото съображение е да се осъществи значително поевтиняване и опростяване на административно-управленческия апарат. Трябва да се признае, другари и другарки народни представители, че това съображение е отговор на едно съществено искане на нашия живот — искането да се поевтини и опрости управлението на държавата и народното стопанство. Основната задача на партията и на народното правителство, както е известно на всички ни, е рязко да се повиши жизненият уровень на населението. Затова е и настояването да се увеличава производството, да се повишава продуктивността на труда и да се намалява себестойността на продукцията. Този принцип важи не само за стопанските предприятия, той е задължителен общо за управлението на държавата и на народното стопанство.

Положението е ясно: колкото повече повишаваме и поевтиняваме производството и намаляваме разходите по управлението на държавата и народното стопанство, толкова повече възможности ще имаме да издигаме жизненото равнище на трудещите се у нас.

Това е именно, което налага да се подобри организацията на управлението на държавата и на народното стопанство. Предлаганото в законопроекта сливане на някои министерства и ведомства, ако бъде прието от Народното събрание, несъмнено ще доведе до значително поевтиняване на административно-управленческия апарат. Това е очевидно. Но то ще има и друг един резултат — ще опрости държавното управление и ще внесе по-голяма оперативност в работата на органите на държавата. То ще създаде стройна, по-стегната организация на държавното управление, ще премахне излишните междинни и многостепенни звена в апарата на министерствата и ведомствата, които се имат предвид в законопроекта, и ще даде възможност за най-рационално разпределение и използване на наличните кадри.

Ние имаме, и то значителни слабости по планирането, снабдяването и отчитането на някои от секторите на народното стопанство. Това важи най-вече за текущото планиране, снабдяване и отчитане на стопанските предприятия, особено на промишлените предприятия. Макар и да са изоли-

рани, тези случаи са налице — снабдяването на някои стопански предприятия от други стопански предприятия не всякога е редовно и навременно. Това се дължи или на неточен и непълен план, или на неточна и ненавременна отчетност, без която не може да бъде изработен точен и пълен план. Неточното и непълно планиране, както и ненавременното и недостатъчно снабдяване и лошата и ненавременна отчетност пречат за редовната и планомерна работа на някои стопански предприятия и не позволяват пълното използване на техните производствени възможности.

За отстраняване на тази слабост, наред с другите мерки, ще допринесе твърде много и предлаганото сливане на някои министерства и ведомства.

Второто общо съображение е, че предлаганата в законопроекта реорганизация ще повиши ролята и отговорността на ръководствата на министерствата, ведомствата и изпълкомите на народните съвети, на управленията, предприятията и местните служби в тяхната работа по ръководството на народното стопанство и по обслужването на гражданите. Това от своя страна ще съдейства за отстраняването на елементите на ненужната централизация в държавното управление, за отстраняването на канцеларско-бюрократическите методи на работа и ще внесе по-голяма оперативност при решаване на въпросите, свързани с работата и ръководството на народното стопанство — за по-широко разгръщане на творческите инициативи на работническите колективи и използване на техния опит.

Безспорно и това съображение е напълно правилно. Повишаването на ролята и отговорностите на ръководителите на държавното управление и народното стопанство е само по себе си активизиране дейността на ръководителите, отстраняване в голяма степен на бюрокрацията и на поведението на скръстени ръце, установяване на по-голяма оперативност в работата, по-широко разгръщане на творческите инициативи на работническите колективи, по-пълно и поцялостно използване на техния опит. В крайна сметка това значи намаляване на разходите за административно-управленческия апарат на държавата и народното стопанство, повишаване продуктивността на труда, намаляване себестойността на продукцията, по-голямо и по-евтино производство, издигане жизненото ниво на народа.

Другари и другарки народни представители! От всяко гледище законопроектът предлага ред преимущества. Постановленията на законопроекта са продиктувани конкретно от грижата за правилна и редовна работа на държавното управление и народното стопанство и общо — от грижата за осъществяване интересите на народа.

По законопроекта Министерският съвет утвърждава новата структура на обединените министерства и определя кои служби, предприятия и институти преминават към тях в зависимост от характера на дейността им. Това постановление на законопроекта е не само съобразено с Конституцията, но и напълно целесъобразно. Министерският съвет, като върховен изпълнителен и разпоредителен орган на държавната власт, има задачата да прилага законите — следователно негово основно задължение ще бъде да приложи и постановленията на този законопроект, ако той стане закон.

Затова смятам, че Народното събрание следва да приеме и този пункт от законопроекта.

Другари и другарки народни представители! При разглеждането на законопроекта за сливане на някои министерства и ведомства аз спирам вниманието си и на друг един въпрос, който е в логична връзка с този законопроект и е от несъмнено значение за Народното събрание. Спирам вниманието си на въпроса: на какво ние дължим възможността да искаме реконструкцията, предмет на законопроекта, реконструкция, която, безспорно, ще доведе до най-благоприятни резултати в управлението на държавата и народното стопанство. Отговорът на този въпрос, както е известно на всички другарки и другари народни представители, е даден в мотивите към законопроекта. Там се казва: „В периода на 12-годишното управление на нашата народнодемократична власт израснаха и придобиха значителен опит държавните, стопанските и партийните кадри. Това дава възможност, като се изхожда от необходимостта да се извърши значително поевтиняване и опростяване на административно-управленческия апарат, да се обединят някои министерства и ведомства, които имат сродна дейност.“

За какво говори този забележителен факт — израстването на нашите държавни, стопански и партийни кадри при властта на нашата народна демокрация? То е потвърждение на една истина, на голямата истина, която ние всички знаем, на истината, че от 9 септември 1944 г. насам ние извършихме истински подвиг в нашето социалистическо развитие във всички области на нашия стопански, културен и политически живот.

Основната предпоставка за този изумителен успех на нашия народ, това, за никого няма съмнение, е българо-съветската дружба. Чрез дружбата ни със съветския народ ние намерихме своето естествено историческо място в средата на социалистическите страни начело с великия Съветски съюз и обезпечени в нашето независимо политическо съществуване и социалистическо развитие, смело се отправихме по широкия друм на неспирен възход.

При тази основна предпоставка на нашите нестихващи победи вътрешни пружини на нашия възход са Българската комунистическа партия, нейното мъдро ръководство и самоотверженият труд на нашия народ.

Затова, като народен представител, аз съм длъжен да заявя тук, от тази най-висока и отговорна трибуна на нашия народ, от трибуната на Народното събрание, че и съзнание-то и волята на българските патриоти и патриотки са определено и пряко насочени по пътя на нерушимата и все по-въдъхновена дружба на нашия народ със съветския народ, на пълна солидарност между социалистическите страни начело със Съветския съюз, на най-възторжено отстояване интересите на мира, на още по-плътна приобщаване на нашия народ към Българската комунистическа партия, за все по-щастлив и благоденстващ живот на всички ни.

Да следваме този път ни задължават не само възможностите, които ни позволиха изготвянето на законопроекта, който разглеждаме сега, не само всички наши победи и успехи; да следваме този път ни задължават всички върховни трайни исторически интереси на нашия народ.

Аз ще гласувам за законопроекта. (Ръкопляскания)

Председателстващ Николай Георгиев: Няма други записали се оратори по законопроекта.

Желае ли председателят на Министерския съвет др. Антон Югов думата за заключително слово?

Председател на Министерския съвет Антон Югов: Напълно съм съгласен с бележките, които докладчикът на законодателната комисия др. Ангел Генев направи. Отказвам се от заключително слово.

Председателстващ Николай Георгиев: Докладчикът на законодателната комисия др. Ангел Генев иска ли думата за заключително слово?

Докладчик Ангел Генев: Искам да направя една бележка. Законодателната комисия е съгласна с предложението на председателя на Министерския съвет др. Антон Югов да бъде заменена думата „мелиорациите“ с българските думи „водното стопанство“ и да стане Министерство на електрификацията и водното стопанство.

Председателстващ Николай Георгиев: Пристъпваме към гласуване на законопроекта.

Бюрото предлага законопроектът да се гласува член по член. Има ли друго предложение? — Няма. Които са съгла-

сни с предложението на Бюрото, моля, да гласуват. Мнозинство, приема се.

Моля докладчика на законодателната комисия да чете законопроекта заедно с поправките, предложени от законодателната комисия.

Докладчик Ангел Генов: (Чете)

„ЗАКОН

за сливане и преименуване на някои министерства
и ведомства.“

Председателствуващ Николай Георгиев: Които са съгласни с прочетеното заглавие, моля, да гласуват. Мнозинство, приема се.

Докладчик Ангел Генов: (Чете)

„1. Сливат се и се преименуват следните министерства и ведомства:

а) Министерството на външната търговия и Министерството на вътрешната търговия се сливат в едно министерство под наименование Министерство на търговията;

б) Министерството на народната просвета и Министерството на културата се сливат в едно министерство под наименование Министерство на просветата и културата;

в) Министерството на транспорта и Министерството на пощите, телеграфите и телефоните се сливат в едно министерство под наименование Министерство на транспорта и съобщенията;

г) Министерството на строежите и Министерството на строителните материали и горската промишленост се сливат в едно министерство под наименование Министерство на строежите и строителните материали;

д) Министерството на финансите и Комисията за държавен контрол се сливат в едно министерство под наименование Министерство на финансите и държавния контрол.

Българската народна банка преминава в непосредствено подчинение на Министерството на финансите и държавния контрол;

е) Главното управление на пътищата при Министерския съвет и Управлението на автомобилния транспорт при Министерството на транспорта заедно със Съюза на обществения автомобилен транспорт — СОАТ — преминават към Министерството на комуналното стопанство и благоустройството, което се преименува на Министерство на комуналното стопанство, благоустройството и пътищата.

Местната промишленост се прехвърля от Министерство на комуналното стопанство и благоустройството към Министерството на леката промишленост;

ж) Управлението на горското стопанство при Министерския съвет преминава към Министерството на земеделието, което се преименува на Министерство на земеделието и горите;

з) Управление „Водно стопанство“ при Министерството на земеделието преминава към Министерството на електрификацията, което се преименува на Министерство на електрификацията и водното стопанство;

и) осъществяването на общественото осигуряване се възлага на Министерството на народното здраве и социалните грижи;

к) Институтът за рационализация — ИНРА, заедно с Комитета по стандартизация преминават към Държавната планова комисия.“

Председателстващ Николай Георгиев: Моля другарите народни представители, които са съгласни да се приеме чл. 1 от законопроекта, както бе прочетен, заедно с поправките на законодателната комисия и предложението, което направи председателят на Министерския съвет др. Антон Югов, да гласуват. Мнозинство, приема се.

Докладчик Ангел Генов: (Чете)

„2. Министерският съвет утвърждава новата структура на обединените министерства, като определя и кои служби, предприятия и институти и кога преминават към тях в зависимост от характера на дейността им.“

Председателстващ Николай Георгиев: Които са съгласни да се приеме чл. 2, както бе прочетен, моля, да гласуват. Мнозинство, приема се.

Докладчик Ангел Генов: (Чете)

„3. Изменя се чл. 2 от Устава на Българската народна банка, както следва: „Българската народна банка е подчинена непосредствено на Министерството на финансите и държавния контрол.“

Председателстващ Николай Георгиев: Които са съгласни да се приеме чл. 3 от законопроекта, както бе прочетен, моля, да гласуват. Мнозинство, приема се.

Докладчик Ангел Генов: (Чете)

„4. Настоящият закон отменява и изменява всички законоположения и разпоредби, които му противоречат.“

Председателствуващ Николай Георгиев: Които са съгласни да се приеме чл. 4. от законопроекта, както бе прочетен, моля, да гласуват. Мнозинство, приема се

Преминаваме към следващата точка от дневния ред:

Разглеждане предложението на председателя на Министерския съвет за промени в състава на правителството.

Другари и другарки народни представители! В Бюрото на Народното събрание е постъпило следното предложение от председателя на Министерския съвет др. Антон Югов: (Чете)

„До председателя на Бюрото на Народното събрание.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

от председателя на Министерския съвет на Народна република България Антон Югов

Другарю председател,

Във връзка с приетия от Народното събрание Закон за сливане и преименуване на някои министерства и ведомства и за да се укрепи и подобри работата на новообразуваните обединени министерства, предлагам, на основание чл. 40 от Конституцията на Народна република България, Народното събрание да направи следните промени в състава на правителството:

1. Заместник-председателят на Министерския съвет др. Райко Дамянов да се избере и за министър на търговията.

2. Заместник-председателят на Министерския съвет др. Вълко Червенков да се избере и за министър на просветата и културата.

3. Заместник-председателят на Министерския съвет армейският генерал др. Иван Михайлов да се избере и за министър на транспорта и съобщенията.

4. Министърът на финансите др. Кирил Лазаров да се избере за министър на финансите и държавния контрол.

5. Министърът на строителните материали и горската промишленост др. Раденко Видински да се избере за министър на строежите и строителните материали.

6. Заместник-председателят на Министерския съвет и министър на външните работи др. Карло Луканов, за да съсредоточи цялото свое внимание по работата на Министерството на външните работи с оглед на нейното още по-голямо укрепване, да се освободи от длъжността заместник-председател на Министерския съвет и да остане за в бъдеще министър на външните работи.

7. Да се преизберат: министърът на електрификацията д-р. Кимон Георгиев за министър на електрификацията и водното стопанство; министърът на земеделието д-р. Станко Тодоров за министър на земеделието и горите; министърът на комуналното стопанство и благоустройството д-р. Стоян Тончев за министър на комуналното стопанство, благоустройството и пътищата.

8. Да се освободят от длъжност поради съкращаване на министерствата и преминаване на друга работа следните досегашни министри: д-р. Живко Живков — министър на външната търговия, д-р. Пело Пеловски — министър на вътрешната търговия, д-р. Рубен Аврамов — министър на културата, д-р. Демир Янев — министър на народната просвета, д-р. Данчо Димитров — министър на транспорта, д-р. Цола Драгойчева — министър на пощите, телеграфите и телефоните, д-р. Димо Дичев — председател на Комисията за държавен контрол, и д-р. Марин Грашнов — министър на стро-ежите.

София, 31 януари 1957 г.

Председател на Министерския съвет: Антон Югов.“

Желае ли някой от другарите народни представители да се изкаже по предложението на председателя на Министерския съвет? — Няма желаещи.

Пристъпваме към гласуване на предложението.

Бюрото предлага да гласуваме всеки пункт от предложението поотделно. Има ли друго предложение? — Няма.

Които са съгласни с предложението на Бюрото, моля, да гласуват. Мнозинство, приема се.

Моля другарите народни представители, които са съгласни заместник-председателят на Министерския съвет д-р. Райко Дамянов да бъде избран и за министър на търговията, да гласуват. Има ли против? — Няма. Въздържали се? — Няма. Приема се единодушно.

Ония от другарите народни представители, които са съгласни заместник-председателят на Министерския съвет д-р. Вълко Червенков да бъде избран и за министър на просветата и културата, моля, да гласуват. Има ли против? — Няма. Въздържали се? — Няма. Приема се единодушно.

Които са съгласни заместник-председателят на Министерския съвет армейският генерал д-р. Иван Михайлов да бъде избран и за министър на транспорта и съобщенията, моля, да гласуват. Има ли против? — Няма. Въздържали се? — Няма. Приема се единодушно.

Моля другарите народни представители, които са съгласни министърът на финансите др. Кирил Лазаров да бъде избран за министър на финансите и държавния контрол, да гласуват. Има ли против? — Няма. Въздържали се? — Няма. Приема се единодушно.

Ония от другарите народни представители, които са съгласни министърът на строителните материали и горската промишленост др. Раденко Видински да бъде избран за министър на строежите и строителните материали, моля, да гласуват. Има ли против? — Няма. Въздържали се? — Няма. Приема се единодушно.

Които са съгласни заместник-председателят на Министерския съвет и министър на външните работи др. Карло Луканов да бъде освободен от длъжността заместник-председател на Министерския съвет и да остане и за бъдеще министър на външните работи, моля, да гласуват. Има ли против? — Няма. Въздържали се? — Няма. Приема се единодушно.

Моля другарите народни представители, които са съгласни министърът на електрификацията др. Кимон Георгиев да бъде преизбран за министър на електрификацията и водното стопанство, министърът на земеделието др. Станко Тодоров да бъде преизбран за министър на земеделието и горите и министърът на комуналното стопанство и благоустройството др. Стоян Тончев да бъде преизбран за министър на комуналното стопанство, благоустройството и пътищата, да гласуват. Има ли против? — Няма. Въздържали се? — Няма. Приема се единодушно.

Другарите народни представители, които са съгласни да бъдат освободени от длъжност поради съкращаване на министерствата и преминаване на друга работа следните досегашни министри: др. Живко Живков — министър на външната търговия, др. Пело Пеловски — министър на вътрешната търговия, др. Рубен Аврамов — министър на културата, др. Демир Янев — министър на народната просвета, др. Данчо Димитров — министър на транспорта, др. Цола Драгойчева — министър на пощите, телеграфите и телефоните, др. Димо Дичев — председател на Комисията за държавен контрол, и др. Марин Грашнов — министър на строежите, моля, да гласуват. Има ли против? — Няма. Въздържали се? — Няма. Приема се.

Давам 10 минути почивка.

(След почивката)

Председателстващ Николай Георгиев: Другари народни представители, заседанието продължава.

Преминаваме към следващата точка от дневния ред:

Разглеждане на законопроекта за изменение и допълнение на Закона за държавния арбитраж.

Бюрото предлага законопроектът и мотивите да се четат. Има ли друго предложение? — Няма.

Които са съгласни с предложението на Бюрото, моля, да гласуват. Мнозинство, приема се.

Моля дежурния секретар др. Надежда Гаврилова да прочете мотивите и текста на законопроекта.

Секретар Надежда Гаврилова: (Чете)

„МОТИВИ

към законопроекта за изменение и допълнение на Закона за държавния арбитраж

Другарки и другари народни представители! С оглед да се освободи Министерският съвет от някои несвойствени за него функции, с предлагания законопроект се урежда преминаването на Държавния арбитраж при Министерския съвет към Министерството на правосъдието и преименуването му във Върховен държавен арбитраж. Предвижда се надзорът върху решенията на междуведомствените арбитражи по въпроси, отнасящи се до нарушение на законите и другите правни норми, да се упражнява от общото събрание на Върховния държавен арбитраж, а Министерският съвет да упражнява надзор върху решенията на междуведомствените арбитражи само по въпроси, които се отнасят до изпълнението на държавния народностопански план, и то по предложение на министъра на правосъдието.

Като се има предвид важността на задачите, които се поставят на Върховния държавен арбитраж при Министерството на правосъдието във връзка с изпълнението на държавния народностопански план, в законопроекта се предвижда назначаването на главния арбитър на Върховния държавен арбитраж и на заместниците му да става от Министерския съвет по предложение на министъра на правосъдието.

Като излагам горното, моля, другарки и другари народни представители, да обсъдите предлагания законопроект и да гласувате за неговото приемане.

София, 24 януари 1957 г.

Министър на правосъдието: Р. Найденов

ЗАКОН ПРОЕКТ

за изменение и допълнение на Закона за държавния арбитраж

§ 1. Ал. II на чл. 3 се изменя така:

„Междуетадомствени арбитражи са: Върховният държавен арбитраж при Министерството на правосъдието и арбитражите при изпълнителните комитети на окръжните народни съвети и при изпълнителния комитет на Софийския градски народен съвет.“

§ 2. Чл. 4 се изменя така:

„Всеки арбитраж се състои от главен арбитър, негови заместници, арбитри и помощен персонал, а Върховният държавен арбитраж — и от консултанти.

Главният арбитър и заместник-главните арбитри при Върховния арбитраж се назначават от Министерския съвет по предложение на министъра на правосъдието, арбитрите — от министъра на правосъдието по предложение на главния арбитър, останалият персонал — от главния арбитър, а персоналот на другите арбитражи се назначава от органа, при който са учредени.“

§ 3. Към чл. 6 се прибавя следната нова алинея:

„Министърът на правосъдието упражнява надзор върху дейността на държавния арбитраж.“

§ 4. Чл. 7 се изменя така:

„Ведомствените арбитражи, както и арбитражите при изпълнителните комитети на окръжните народни съвети и при изпълнителния комитет на Софийския градски народен съвет са подчинени на органа, при който са учредени.“

§ 5. Чл. 23 се изменя така:

„Главният арбитър на съответния арбитраж по повод на подадена молба от заинтересуваната страна проверява решението на арбитъра при същия арбитраж. Той може да остави в сила решението, да го отмени или измени, като постанови друго решение или върне спора за ново разглеждане.

До произнасянето по молбата главният арбитър може да спре изпълнението на решението.

Молбата се подава в срок от 5 дни при преддоговорните спорове и в срок от 2 седмици във всички останали случаи. Срокът тече от деня, в който решението е било съобщено на страната.“

§ 6. Чл. 24 се изменя така:

„Органът, при който е учреден ведомствен арбитраж, има право да изменя или отменя решението на арбитража.“

Докато постанови решението си, този орган има право да спира изпълнението на решението на арбитража."

§ 7. Чл. 25 се изменя така:

"Надзорът върху решенията на междуведомствените арбитражи относно нарушения на законите и на другите правни норми се извършва от общото събрание на Върховния държавен арбитраж по писмено искане на ведомствения ръководител на недоволната страна и по предложение на главния арбитър на Върховния държавен арбитраж.

Главният арбитър на Върховния държавен арбитраж има право да спира изпълнението на решенията, по които е направено предложение за отменяне от общото събрание.

Влезлите в сила решения на междуведомствените арбитражи могат да бъдат отменяни или изменяни от Министерския съвет само когато въпросът се отнася до изпълнението на държавния народностопански план. Министерският съвет се занимава с тези въпроси по предложение на министъра на правосъдието.

Предложението на министъра на правосъдието до Министерския съвет спира изпълнението на решението."

§ 8. Навсякъде в закона изразите: „Главният арбитър при Министерския съвет“ и „Арбитража при Министерския съвет“ се заменят съответно с „Главния арбитър на Върховния държавен арбитраж при Министерството на правосъдието“ или „Върховния държавен арбитраж при Министерството на правосъдието“.

Председателстващ Николай Георгиев: Давам думата по законопроекта на народния представител и министър на правосъдието др. Ради Найденов.

Министър Ради Найденов: Другари народни представители! В духа на изложението на председателя на Министерския съвет др. Антон Югов за сливане на някои министерства и присъединяване на отделни управления от Министерския съвет към други министерства и на основание на мотивите, изложени към докладвания законопроект, се предлага Държавният арбитраж при Министерския съвет да премине към Министерството на правосъдието със закон, тъй като съществуването на арбитража е учредено със закон.

Повече от това, което е казано в мотивите, аз нямам да добавя.

Председателстващ Николай Георгиев: Има думата докладчикът на законодателната комисия др. д-р Пенчо Костурков да прочете предложението на комисията.

Докладчик д-р Пенчо Костурков: (Ч е т е)

„ПРЕДЛОЖЕНИЕ

на законодателната комисия по законопроекта за изменение и допълнение на Закона за държавния арбитраж

1. В ал. II на чл. 4, изменението на който се предлага с § 2 от законопроекта, думите „Върховния арбитраж“ да се заменят с думите „Върховния държавен арбитраж“.

Съображения. Изменението се прави за единство в терминологията на закона, като се употребява пълното наименование на междуведомствения арбитраж при Министерството на правосъдието.

2. В ал. I на чл. 24, изменението на който се предлага с § 6 от законопроекта, на края да се добави следното ново изречение: „В последния случай той връща делото за ново разглеждане.“

Съображения. Новото изречение се добавя, за да се отстрани допуснатата непълнота в този текст на законопроекта, като се посочва изрично, че в случаите, когато органът, при който е учреден ведомственият арбитраж, отмени решението на арбитража, той връща делото за ново разглеждане от арбитража.“

Председателстващ Николай Георгиев: За изказване по законопроекта са записани народните представители Георги Михайлов Добрев и Никола Джанков.

Давам думата на др. Георги Михайлов Добрев.

Георги Михайлов Добрев: (От трибуната) Другари и другарки народни представители! По решение на Министерския съвет и с цел да се разтовари последният от някои несвойствени за него функции министърът на правосъдието е внесъл настоящия законопроект, с който се предлага Държавният арбитраж при Министерския съвет да се преименува във Върховен държавен арбитраж и да премине към Министерството на правосъдието.

С предложения законопроект се изменят или пък респективно допълнят членове 3, 4, 6, 7, 23 и 25 от Закона за държавния арбитраж, а с § 8 от законопроекта се засягат и редица други членове на този закон, тъй като навсякъде в закона изразите „Главният арбитър при Министерския съвет“ и „Арбитражът при Министеския съвет“ се заменят съответно с: „Главният арбитър на Върховния държавен

арбитраж при Министерството на правосъдието“ или „Върховният държавен арбитраж при Министерството на правосъдието.“

Алинея втора на чл. 3 се изменя така: „Междуведомствени арбитражи са: Върховният държавен арбитраж при Министерството на правосъдието и арбитражите при изпълнителните комитети на окръжните народни съвети и при изпълнителния комитет на Софийския градски народен съвет.“

Явно е, че с изменението на тази алинея се внася яснота и точност в закона относно междуведомствения арбитраж.

Член 4 се коренно изменя и разширява. В алинея първа на новия член се определя, че всеки арбитраж се състои от главен арбитър, негови заместници, арбитри и помощен персонал, а Върховният държавен арбитраж — и от консултанти. Новото в тази алинея е включването на Върховния държавен арбитраж и определянето на състава му, който освен изброения в стария текст на тази алинея персонал на всеки арбитраж, включва консултанти в персонала на Върховния държавен арбитраж.

Държейки сметка за важността на задачите, които се поставят на Върховния държавен арбитраж при Министерството на правосъдието във връзка с изпълнението на държавния народностопански план, втората алинея на новия член 4 заменя изцяло стария текст на тази алинея и гласи: „Главният арбитър и заместник-главните арбитри при Върховния държавен арбитраж се назначават от Министерския съвет по предложение на министъра на правосъдието, арбитрите — от министъра на правосъдието по предложение на главния арбитър, останалият персонал — от главния арбитър, а персоналят на другите арбитражи се назначава от органа, при който са учредени.“ От старата алинея в текста на новата са останали само думите: „а персоналят на другите арбитражи се назначава от органа, при който са учредени“, и това е напълно достатъчно и заменя изцяло и ясно текста на старата втора алинея.

С прибавянето на нова алинея към чл. 6 на министъра на правосъдието се възлага да упражнява надзор върху дейността на държавния арбитраж. С преминаването на Върховния държавен арбитраж към Министерството на правосъдието разширяват се дейността на това министерство и отговорностите на неговия министър. От това следва, че последният трябва да има право да упражнява надзор върху дейността на държавния арбитраж. С това не се намаляват значението и ролята на главния арбитър на Върховния държавен арбитраж, защото в алинея първа на същия член 6 ясно и изчерпателно са изброени правата и

функциите на главния арбитър на Върховния държавен арбитраж. Несъмнено е, че в упражняването на своя надзор над дейността на Държавния арбитраж министърът на правосъдието се опира на помощта на Върховния държавен арбитраж, а главният арбитър на последния е в това отношение пръв помощник на министъра на правосъдието.

Напълно е изменен чл. 7. Старият и сравнително непълен текст на този член се заменя с нов текст, с който се определя, че „Ведомствените арбитражи, както и арбитражите при изпълнителните комитети на окръжните народни съвети и при изпълнителния комитет на Софийския градски народен съвет са подчинени на органа, при който са учредени.“

Коренно е изменен, а с това разширен и подобрен, член 23. В новия текст не се включва правото на главния арбитър по своя инициатива (т. е. действайки д'офис) да спира изпълнението на решението, произнесено от арбитъра при същия арбитраж, да го изменява или отменява и връща спора за ново разглеждане на арбитъра, постановил решението. Това той може да върши само по повод на подадена молба от заинтересуваната страна. До произнасянето по молбата главният арбитър може да спре изпълнението на решението. При това молбата трябва да се подаде в срок от 5 дни при предоговорните спорове и в срок от две седмици — във всички останали случаи. Срокът тече от деня, в който решението е било съобщено на страната. Това са нови положения, внесени в този член.

Коренно е изменен чл. 24. Съгласно новия текст на чл. 24 органът, при който е учреден ведомствен арбитраж, има право да изменя или отменя решението на арбитража. Докато постанови решението си, този орган има право да спира изпълнението на решението на арбитража. С тези нови положения се внася изчерпателна ясност и пълнота относно правата, които имат органите, при които са учредени ведомствени арбитражи.

Също така коренно е изменен текстът на чл. 25. Съгласно новия текст на този член надзорът върху решенията на междуведомствените арбитражи относно нарушения на законите и на другите правни норми се извършва от общото събрание на Върховния държавен арбитраж по писмено искане на ведомствения ръководител на недоволната страна и по предложение на главния арбитър на Върховния държавен арбитраж. При това главният арбитър на Върховния държавен арбитраж има право да спира изпълнението на решенията, по които е направено предложение за отменяване от общото събрание.

По-нататък в следващата алинея се постановява, че влезлите в сила решения на междуведомствените арбитражи могат да бъдат отменяни или изменяни от Министерския съвет само когато въпросът се отнася до изпълнението на държавния народностопански план. Министерският съвет се занимава с тези въпроси по предложение на министъра на правосъдието. При това предложението на министъра на правосъдието до Министерския съвет спира изпълнението на решението.

С преименуването на междуведомствения държавен арбитраж при Министерския съвет във Върховен държавен арбитраж с току-що цитирания нов текст на чл. 25 от Закона за държавния арбитраж, а така също и с редицата изменения и допълнения, за които говорихме по-горе, значението, ролята, правата и функциите на Върховния държавен арбитраж са разширени и ясно подчертани. Всичко това създава необходимите възможности за по-нататъшно подобряване работата на Върховния държавен арбитраж и на държавния арбитраж въобще.

Поради всичко това аз ще гласувам за приемането на този законопроект и моля и вие, другари и другарки народни представители, единодушно да гласувате за приемането на този важен законопроект. (Ръкопляскания)

Председателстващ Николай Георгиев: Има думата народният представител др. Никола Джанков.

Никола Джанков: (От трибуната) Другарки и другари народни представители! Създаването на социалистическото планоно стопанство в Съветския съюз след великата Октомврийска социалистическа революция постави въпроса за способите на неговото ръководство, как да се уреждат споровете между социалистическите предприятия във връзка с изпълнението на сключените между тях договори.

За да се отговори на тая нужда, създадени бяха с постановление от 3 септември 1932 г. първите арбитражни органи в лицето на така наречените арбитражни комисии. След това те бяха разформировани и се създаде държавният арбитраж.

Укрепването на съветското стопанство се придвижи по две посоки:

първо — върху укрепването на стопанската сметка, и

второ — чрез решителното внедряване на договорите като средство за оформяване на отношенията между държавните предприятия, учреждения и другите социалистически организации. Сега в Съветския съюз държавният

арбитраж е укрепнал институт, неразривно свързан със съветското социалистическо планово стопанство.

За практическото значение на арбитража в Съветския съюз може да се съди по изказването на бившия главен арбитър др. Можейко, според който органите на арбитража решават ежегодно стотици хиляди спорове на стойност много милиарди рубли.

В нашата Народна република и в другите страни с народна демокрация след извършването на национализацията бяха възприети методите за организиране и ръководство на социалистическото планово стопанство. Като отражение на съветския опит в страните с народна демокрация — Румъния, Полша, Чехословакия, Унгария и България, бе въведен държавен арбитраж.

У нас държавният арбитраж бе въведен за пръв път с изменението на Закона за държавните предприятия от 30 септември 1949 г., но арбитражните органи бяха създадени едва със Закона за държавния арбитраж от 31 май 1950 г., за приложението на който бе създаден и правилник.

Историческият опит доказва, че този институт, създаден за пръв път в Съветския съюз, успешно изпълнява своите функции. У нас и в страните с народна демокрация този институт за арбитража даде положителни, укрепващи социалистическото стопанство резултати.

Обществено-икономическите предпоставки за възникването на държавния арбитраж като правен институт са: създаването на социалистическата собственост (държавна и кооперативна), изградена върху Закона за планомерното и пропорционално развитие на народното стопанство държавно планиране.

Национализацията на индустрията в нашата страна, станала на 23 декември 1947 г., е най-важното революционно мероприятие в народното стопанство, което окончателно утвърди плановото развитие на нашата страна по пътя на социализма. Кооперативните организации също така станаха сектор на социалистическото стопанство и се поставиха в услуга на новия планиран стопански живот.

Правните спорове, породени при социалистическата собственост и плановото стопанство, не можеха да се уреждат в общите съдилища. Новите правни отношения наложиха да се създаде нов правен институт, който да урежда споровете между социалистическите предприятия и учреждения във връзка с изпълнението на държавния народно-стопански план. Арбитражният институт се отличава от съдилищата по това, че не се стреми да урежда формално споровете, но той има задача да подпомага дейността при планово регулиращите органи на държавата, да

подпомага тяхната дейтелност в изпълнение на плана, да сигнализира съответните органи и места при нездрави стопански отношения между предприятията.

Докато съдилищата решават споровете въз основа на закона, арбитражът решава въз основа на закона и в духа на принципите на общата планова стопанска политика. Контролната роля на органите, при които е учреден арбитражът, именно Министерският съвет, също така не се ограничава с точното съблюдаване на законите, а той може да изхожда и от съображения на цялостната стопанска политика на държавата. Държавният арбитраж бе извикан на живот, за да съдействува за оформяването и за укрепването на социалистическите икономически отношения.

Създаването на държавния арбитраж е израз на политиката на Българската комунистическа партия, ръководна и направляваща сила в страната, която организира, планира и сплотява трудещите се за изграждането на социалистическото общество в нашата Родина.

Държавният арбитраж и въобще арбитражното законодателство е тясно свързано с народностопанския план, с указите на Президиума и с постановленията на Министерския съвет. То съдействува за цялостното и навременно изпълнение на утвърдените планове, за приложението на народностопанското планиране и по тоя начин то е важно оръжие в ръцете на народнодемократическата държава за осъществяването на нейната стопанска функция, за внедряването на социалистическата законност в дейността на държавните и кооперативните организации, за укрепването на договорната и плановата дисциплина, за внедряването на стопански разчет при стопанствата на държавната социалистическа собственост.

Особено важна функция на държавния арбитраж е решаването на преддоговорните спорове, възникнали при сключването на договорите и при изпълнението на взаимните планове и задължения на договорящите.

С преддоговорния арбитраж се укрепва договорната и плановата дисциплина и се съдействува за намаляване себестойността на продукцията и на услугите, за увеличение и разнообразяване на асортимента, за неговата качественост, за увеличаване рентабилността на предприятията и натрупванията в социалистическите стопанства.

С оглед държавният арбитраж да заеме своето правилно място в нашето планиране и да се освободи Министерският съвет от несвойствени за него задачи, последният правилно се ориентира, като представя тоя законопроект, с който Държавният арбитраж при Министерския съвет да мине

към Министерството на правосъдието и да носи името Върховен държавен арбитраж при Министерството на правосъдието.

Както се знае, имаме ведомствени арбитражи при отделните министерства, които разглеждат спорове само между предприятията на едно министерство, и междуведомствени при окръжните народни съвети и градския народен съвет — София, които разглеждат спорове между предприятия на отделните министерства. Всички те бяха поставени под общия контрол на Държавния арбитраж при Министерския съвет. Главният арбитър при Министерския съвет издава инструкции, наредби до другите арбитражи, задължителни за тях. Той упражнява контрол над работата им и ги ръководи. Сега при новото положение Върховният държавен арбитраж при Министерството на правосъдието ще има същите функции на контрол над всички други арбитражи. Министърът на правосъдието при новосъздаденото положение с внесенния законопроект не ще се меси в правораздавателната дейност на арбитражите, но той ще упражнява контрол върху тяхната административна и организационна работа и за бързия и правилен ход на делата. Новото, което се предвижда в законопроекта, е, че решенията на междуведомствените арбитражи относно тяхната законосъобразност могат да бъдат проверявани от общото събрание на държавния арбитраж по искане на недоволната страна. Това изменение се прокарва в чл. 23 на Закона за държавния арбитраж.

Правата на Министерския съвет да се намесва в решенията на Върховния държавен арбитраж относно изпълнението на народностопанския план се запазват съгласно чл. 25. Той има право да отменява или изменява решенията на междуведомствените арбитражи, но това става по предложение на министъра на правосъдието. При такива предложения се спира изпълнението на решението, издадено от съответния арбитраж.

За да имаме представа за работата на нашия държавен арбитраж, трябва да знаем, че само държавният арбитраж през 1956 г. е разгледал 2825 дела, която цифра показва едно намаление спрямо 1955 г. Качеството на самата работа на арбитража е подобрена. Това се вижда от факта, че само 19% от подадените жалби за преглед са били уважени, а останалите са били неоснователни. Всяка година споровете пред арбитража са били за начина на приемане и предаване на стоките, по количеството и качеството им и асортимента на същите. Най-много спорове е имало за каменните въглища, за тяхното местовземане, относно пробите и бонификацията. Спорове са водени доста и при капиталното

строителство относно размера на плановото задание. Спорове се водят за неуредени сметни отношения, за доставки на стоки, за заплащане на неустойки и други. Констатира се несъгласуваност на производствените и пласментните планове, нещо, което води до много спорове.

Колективният метод на работа в държавния арбитраж е правилно внедрен в неговата дейност. Свикват се на съвещания арбитражите от цялата страна, а всяка събота Държавният арбитраж при Министерския съвет се събира на съвещание за установяване на обща практика по принципните въпроси.

Сигналната функция на арбитража по чл. 20 от Закона за държавния арбитраж се засили през 1956 г. за: извършени престъпления, нарушения на финансовата дисциплина, на закононарушения на ръководители от стопанствата и за недобро спазване на общонародната собственост. Такива сигнали за подобни прояви са изпратени до компетентни места и органи. За правилното упражняване сигналната функция нужно е ръководствата, до които се отправят те, да уведомяват арбитража за резултата от направените сигнали, нещо, което не става.

От данните за работата на ведомствените и междуведомствените арбитражи се вижда, че годишно се разглеждат с десетки хиляди дела на стойност стотици милиони лева. Това налага да се създадат по-добри битови условия за подобряване на работата им. Необходимо е да се издаде сборник-коментар по Закона за държавния арбитраж, да се издава списание, в което да се поместват статии по принципни въпроси, интересувачи арбитражните ръководители, а също и стопанските дейтели. За обогатяване опита на нашите арбитражи необходимо е да им се съдействува да обменят опит със страните с народна демокрация и преди всичко с държавния арбитраж на Съветския съюз, чийто опит и практика ще имат огромно значение за подобряване цялостната работа на нашия държавен арбитраж.

Предлаганият законопроект за изменение и допълнение на Закона за държавния арбитраж ще има много голямо значение за бъдещото планово развитие на нашето народно стопанство, устремило се по пътя на социализма. Главната цел на законопроекта е укрепването на народното стопанство, увеличаване на производството и в крайна сметка по-бързото построяване на социализма в нашата страна.

Заявявам, че ще гласувам изцяло за предложения законопроект. (Ръкопляскания)

Председателстващ Николай Георгиев: Пристъпваме към гласуване на законопроекта.

Бюрото предлага законопроектът да се гласува изцяло. Има ли други предложения? — Няма.

Които са съгласни с предложението на Бюрото законопроектът да се гласува изцяло, моля, да гласуват. Мнозинство, приема се.

Моля докладчика на законодателната комисия др. д-р Пенчо Костурков да прочете текста на законопроекта заедно с поправките на законодателната комисия.

Докладчик д-р Пенчо Костурков: (Чете)

„ЗАКОН

**за изменение и допълнение на Закона за
държавния арбитраж**

§ 1. Ал. II на чл. 3 се изменя така:

„Междуведомствени арбитражи са: Върховният държавен арбитраж при Министерството на правосъдието и арбитражите при изпълнителните комитети на окръжните народни съвети и при изпълнителния комитет на Софийския градски народен съвет.“

§ 2. Чл. 4 се изменя така:

„Всеки арбитраж се състои от главен арбитър, неговите заместници, арбитри и помощен персонал, а Върховният държавен арбитраж — и от консултанти.

Главният арбитър и заместник-главните арбитри при Върховния държавен арбитраж се назначават от Министерския съвет по предложение на министъра на правосъдието, арбитрите — от министъра на правосъдието по предложение на главния арбитър, останалият персонал — от главния арбитър, а персоналет на другите арбитражи се назначава от органа, при който са учредени.“

§ 3. Към чл. 6 се прибавя следната нова алинея:

„Министърът на правосъдието упражнява надзор върху дейността на държавния арбитраж.“

§ 4. Чл. 7 се изменя така:

„Ведомствените арбитражи, както и арбитражите при изпълнителните комитети на окръжните народни съвети и при изпълнителния комитет на Софийския градски народен съвет са подчинени на органа, при който са учредени.“

§ 5. Чл. 23 се изменя така:

„Главният арбитър на съответния арбитраж по повод на подадена молба от заинтересуваната страна проверява решението на арбитъра при същия арбитраж. Той може да остави в сила решението, да го отмени или измени, като постанови друго решение или върне спора за ново разглеждане.

До произнасянето по молбата главният арбитър може да спре изпълнението на решението.

Молбата се подава в срок от 5 дни при преддоговорните спорове и в срок от 2 седмици във всички останали случаи. Срокът тече от деня, в който решението е било съобщено на страната.“

§ 6. Чл. 24 се изменя така:

„Органът, при който е учреден ведомствен арбитраж, има право да изменя или отменя решението на арбитража. В последния случай той връща делото за ново разглеждане.

Докато постанови решението си, този орган има право да спира изпълнението на решението на арбитража.“

§ 7. Чл. 25 се изменя така:

„Надзорът върху решенията на междуведомствените арбитражи относно нарушения на законите и на другите правни норми се извършва от общото събрание на Върховния държавен арбитраж по писмено искане на ведомствения ръководител на недоволната страна и по предложение на главния арбитър на Върховния държавен арбитраж.

Главният арбитър на Върховния държавен арбитраж има право да спира изпълнението на решенията, по които е направено предложение за отменяне от общото събрание.

Влезлите в сила решения на междуведомствените арбитражи могат да бъдат отменени или изменени от Министерския съвет само когато въпросът се отнася до изпълнението на държавния народностопански план. Министерският съвет се занимава с тези въпроси по предложение на министъра на правосъдието.

Предложението на министъра на правосъдието до Министерския съвет спира изпълнението на решението.“

§ 8. Навсякъде в закона изразите: „Главният арбитър при Министерския съвет“ и „Арбитража при Министерския съвет“ се заменят съответно с „Главния арбитър на Върховния държавен арбитраж при Министерството на правосъдието“ или „Върховния държавен арбитраж при Министерството на правосъдието“.

Председателстващ Николай Георгиев: Които са съгласни с прочетеното заглавие и текст на законопроекта, моля, да гласуват. Мнозинство, приема се.

С това законопроектът за изменение и допълнение на Закона за държавния арбитраж е окончателно приет.

Преминаваме към следващата точка от дневния ред:

Разглеждане на предложението от бюрата на парламентарните групи на Българската комунистическа партия и Бъл-

гарския земеделски народен съюз за избиране член на Президиума на Народното събрание.

Ще ви прочета и предложението: (Чете)

„До Бюрото на Народното събрание — Т у к.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

от бюрата на парламентарните групи на Българската комунистическа партия и Българския земеделски народен съюз

Другари и другарки народни представители,

На 15 януари 1954 г. Второ Народно събрание в първата си извънредна сесия избра за член на Президиума на Народното събрание др. Раденко Рангелов Видински.

На 2 ноември 1956 г. Народното събрание на шестата си редовна сесия освободи др. Раденко Видински от длъжността член на Президиума на Народното събрание поради избирането му за член на правителството. Досега на негово място не е избран нов член на Президиума.

За нормалната работа на Президиума на Народното събрание налага се да бъде попълнен съставът му.

Бюрата на парламентарните групи на Българската комунистическа партия и Българския земеделски народен съюз предлагат за член на Президиума на Народното събрание да бъде избран народният представител Димитър Димов Димитров, като за целта Народното събрание въз основа на чл. 17, точка 1, и чл. 33 от Конституцията на Народна република България вземе следното

РЕШЕНИЕ

Избира за член на Президиума на Народното събрание Димитър Димов Димитров, народен представител от Старозагорски окръг.

София, 30 януари 1957 г.

За парламентарната група на БКП: Ф. Козовски

За парламентарната група на БЗНС: К. Клисурски.“

Има ли желаещи да се изкажат по горното предложение или да направят друго предложение? — Няма.

Моля другарите народни представители, които са съгласни за член на Президиума на Народното събрание да бъде избран др. Димитър Димов Димитров, народен представител от Старозагорски окръг, да гласуват. Има ли против? — Няма. Въздържали се? — Няма. Приема се единодушно.

Моля др. Димитър Димов да си заеме мястото в банките на Президиума на Народното събрание.

(Новоизбраният член на Президиума на Народното събрание, народният представител Димитър Димов Димитров, заема мястото си в банките на Президиума в сред продължителни ръкопляскания)

Пристъпваме към следващата точка от дневния ред:

Разглеждане на законопроекта за одобряване на Указа за опрощаване на задължения и за реда за събиране на банковите вземания.

В съгласие с Правилника за вътрешния ред на Народното събрание Бюрото счита, че не е необходимо да се четат мотивите и текстът на законопроекта. Има ли други предложения? — Няма.

(Съгласно чл. 28 от Правилника за вътрешния ред на Второ народно събрание поместват се мотивите и законопроектът, както са внесени за разглеждане:

МОТИВИ

към законопроекта за одобряване на Указа за опрощаване на задължения и за реда за събиране на банковите вземания

Другарки и другари народни представители! Когато Народното събрание не заседава, Президиумът на Народното събрание въз основа на чл. 5, буква „б“ от Закона за Президиума на Народното събрание може да издава укази във връзка с държавния бюджет. Тези укази Президиумът е длъжен да внесе за одобряване от Народното събрание в първата му сесия след издаването им.

След приключването на осмата извънредна сесия на Второ Народное събрание на 5 януари 1957 г., до 1 февруари 1957 г. Президиумът на Народното събрание издаде само един указ, подлежащ на утвърждаване от Народното събрание, а именно Указът за опрощаване на задължения и за реда за събиране на банковите вземания.

Настоящата седма редовна сесия на Второ Народное събрание е първата сесия след издаването на указа и тя следва да се занимае с въпроса за одобряването му.

По гореизложените съображения молим, другарки и другари народни представители, да обсъдите и приемете предложения ви законопроект за одобряване на посочения указ.

Председател на Президиума на Народното събрание:

Г. Дамянов

Секретар на Президиума на Народното събрание:

М. Минчев

ЗАКОНОПРОЕКТ

за одобряване на Указа за опрощаване на задължения и за реда за събиране на банковите вземания

Член единствен. Одобрява се Указът за опрощаване на задължения и за реда за събиране на банковите вземания, издаден от Президиума на Народното събрание въз основа на чл. 35, точка 5 от Конституцията на Народна република България, във връзка с чл. 5, буква „б“ от Закона за Президиума на Народното събрание на 12 януари 1957 г.)

Давам думата на председателя на законодателната комисия д-р. Борис Лозанов да изложи становището на комисията по законопроекта.

Борис Лозанов: (От трибуната) Другарки и другари народни представители! През периода от последната сесия на Народното събрание до настоящата негова сесия, въз основа на чл. 5, буква „б“ от Закона за Президиума на Народното събрание е издаден Указ за опрощаване на задълженията и за реда за събиране на банковите вземания, който е обнародван в брой 5 на „Известия на Президиума на Народното събрание“ от 15 януари 1957 г.

С поменатия указ се опрощават неизплатените лихви по задълженията на физически лица към държавата, ако тия задължения са възникнали до 31 декември 1954 г. С указа се опрощават и неизплатените лихви по задълженията на физически лица към Българската народна банка, Българската инвестиционна банка и държавните предприятия, ако тия задължения са възникнали до 31 декември 1950 г.

При задължения по договор за текуща сметка се опрощават лихвите, дължими за времето след последното приключване на сметката, т. е. капитализираните лихви по текуща сметка не се опрощават.

Освен неизплатените лихви по гореказаните задължения с указа се опрощават и преки задължения — главница — на физически лица към държавата, които са възникнали до 31 декември 1952 г., а така също такива задължения към Българската народна банка или към Българската инвестиционна банка, ако са възникнали до 31 декември 1950 г. В случаите, когато задължението е главница, опрощаване се дава в размер само до 2000 лв., а горницата над 2000 лв. от гореказаните задължения не се опрощава и тя остава дължима.

С указа се опрощават и задълженията към Българската народна банка по така наречените новобрачни заеми, ако последните са възникнали до 30 юни 1951 г.

Опрощават се в размер до 300 лв. глобите или неизплатените остатъци от глоби, ако са наложени до 31 декември 1954 г.

Не се опрощават задълженията, произхождащи от престъпления, начети и други противозаконни увреждания, а така също не се опрощават заемите за жилищно строителство, които са отпуснати след 1 януари 1948 г. по реда на жилищната спестовност, защото иначе би било едно неоправдано обогатяване да се опрощава на тях, които с тези заеми са построили жилища.

Не се засягат задълженията за издръжка и за трудово възнаграждение.

Опрощаването следователно на всички тия задължения е обществено оправдано и издаденият за тази цел указ следва да бъде одобрен от Народното събрание, и то така, както е предложен.

Поради това законодателната комисия предлага на Народното събрание да гласува и приеме законопроекта така, както е предложен.

Председателстващ Николай Георгиев: Желает ли някой от другарите народни представители да се изкаже по законопроекта? — Няма желаещи.

Преминаваме към гласуване на законопроекта. Поради това, че законопроектът се състои само от един член, ще го гласуваме изцяло.

Моля другаря Борис Лозанов да прочете заглавието и текста на законопроекта.

Докладчик Борис Лозанов: (Чете)

„ЗАКОН

за одобряване на Указа за опрощаване на задължения и за реда за събиране на банковите вземания

Член единствен. Одобрява се Указът за опрощаване на задължения и за реда за събиране на банковите вземания, издаден от Президиума на Народното събрание въз основа на чл. 35, точка 5 от Конституцията на Народна република България, във връзка с чл. 5, буква „б“ от Закона за Президиума на Народното събрание на 12 януари 1957 г.“

Председателстващ Николай Георгиев: Другарите народни представители, които са съгласни с прочетеното заглавие и член единствен на законопроекта, моля, да гласуват. Мнозинство, приема се.

Преминаваме към следващата точка от дневния ред:

Разглеждане предложението на министъра на правосъдието за избиране на съдии за Върховния съд на Републиката.

Ще ви прочета предложението на министъра на правосъдието: (Чете)

„До Бюрото на Второ Народно събрание

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

от Ради Найденов, министър на правосъдието, относно избирането на съдии за Върховния съд на Народна република България

Другарки и другари народни представители,

С щата за 1957 г. на Върховния съд на Народна република България се дават четири щатни единици за членове-съдии. Поради преминаването на член-съдията Борислав Велчев на работа в Президиума на Народното събрание във Върховния съд се оваканти още една щатна единица за член-съдия.

Членовете-съдии при Върховния съд другарите Антон Леков, Георги Тодоров, Коста Димитров, Дамян Попхристов и други отсъствуват по-продължително време поради влошеното им здравословно състояние, което се отразява чувствително върху ритмичното и бързо движение на делата. Това тяхно продължително отсъствие налага да бъдат претоварени с работа останалите съдии, което дава известно отражение върху качеството на съдебните актове. Така например през 1956 г. във Върховния съд има изгубени 1100 работни дни. Поради това се налага избирането на няколко другари за членове-съдии във Върховния съд при условията на чл. 64 от Кодекса на труда — да заместват отсъстващите в по-продължителен отпуск по болест.

Количеството на работата във Върховния съд налага незабавното попълване състава му със съдии на новооткритите четири места, овакantenото член-съдийско място и четири членове-съдии по чл. 64 от Кодекса на труда.

Съгласно чл. 61 от Конституцията на Народна република България и чл. 25, алинея I от Закона за устройството на съдилищата съдиите във Върховния съд се избират от Народното събрание.

Поради изложените съображения предлагам Народното събрание на редовната февруарска сесия да обсъди въпроса и ако намери предложението за правилно, съгласно членове

58 и 61 от Конституцията на Народна република България и чл. 25, алинея I от Закона за устройството на съдилищата да гласува

РЕШЕНИЕ

за избор на членове-съдии във Върховния съд на Народна република България

Избират се за членове-съдии във Върховния съд на Народна република България следните другари:

1. Александър Димитров Котев — понастоящем съдебен инспектор при Министерството на правосъдието.

2. Сава Цолов Манчев — понастоящем член на Комитета по труда и работната заплата при Държавната планова комисия.

3. Екатерина Асенова Биолчева — понастоящем подпредседател при Софийския окръжен съд.

4. Петко Петров Марев — понастоящем съдебен инспектор при Министерството на правосъдието.

5. Кирил Георгиев Христов — понастоящем консултант при Върховния съд на Народна република България.

6. Боян Иванов Тодоров — досегашен председател на съда по транспорта, при условията на чл. 64 от Кодекса на труда.

7. Милчо Теодосиев Кръстев — понастоящем началник отдел „Кадри“ при Министерството на правосъдието, при условията на чл. 64 от Кодекса на труда.

8. Георги Токев Иванов — понастоящем член-съдия при Софийския окръжен съд, при условията на чл. 64 от Кодекса на труда.

9. Емил Димитров Михайлов — понастоящем ръководител на Софийския народен съд, при условията на чл. 64 от Кодекса на труда.

Има ли желаещи да се изкажат по предложението или да направят други предложения? — Няма.

Пристъпваме към гласуване на предложението.

Бюрото предлага да гласуваме предложението изцяло. Има ли други предложения? — Няма.

Които са съгласни с предложението на Бюрото, моля, да гласуват. Мнозинство, приема се.

Моля другарите народни представители, които са съгласни да бъдат избрани за членове-съдии на Върховния съд лицата, предложени от министъра на правосъдието, както бяха прочетени, да гласуват. Има ли против? — Няма. Въздържали се? — Няма. Приема се.

Другарки и другари народни представители! За да се даде възможност на бюджетарната комисия да се занимае подробно със законопроекта за бюджета на Народна република България за 1957 г., както и за да могат народните представители, които желаят да се изкажат по законопроекта за бюджета, да се запознаят с него и да се подготвят, Бюрото на Народното събрание предлага точка 7 от дневния ред на настоящата сесия на Народното събрание, а именно — разглеждане на законопроекта за бюджета на Народна република България за 1957 г. — да се остави за разглеждане в едно следващо заседание на Народното събрание, за което Бюрото ще ви съобщи допълнително.

Има ли други предложения? — Няма.

Които са съгласни с предложението на Бюрото, моля, да гласуват. Мнозинство, приема се.

Вдигам заседанието.

(Вдигнато в 17 ч. 50 м.)

Председателстващ: Н. Георгиев

Секретари: { 1. Н. Гаврилова
 2. В. Димитров

Стенограф: Ст. Христов